

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Banca Comercială „Banca de Economii”
Societate pe Acțiuni în proces de lichidare,

în pricina civilă intentată la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de
Stat pe r-nul Edineț privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de
Gospodăria Semincieră de Elită Fetești,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016 prin care a fost
respinsă cererea lichidatorului Gospodăriei Semincieră de Elită Fetești, Ion Vicol
privind constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de
proprietate asupra bunurilor imobile,

c o n s t a t ă :

Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Edineț a depus cerere introductivă cu
privire la intentarea procedurii de insolvabilitate în privința Gospodăriei Semincieră
de Elită Fetești, din motivul incapacității de plată a restanței la bugetul public
național în mărime de 1 071 633 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 04 iunie 2008 s-a admis
cererea introductivă a fost admisă spre examinare, în funcție de administrator
provizoriu fiind desemnat Igor Cernei, care a fost obligat să întocmească și să
prezinte instanței raportul privind existența temeiurilor de intentare a procesului de
insolvabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 02 septembrie 2008 s-a
intentat procesul de insolvabilitate în privința Gospodăriei Seminciere de Elită
Fetești și numit Igor Cernei în calitate de administrator al insolvabilității.

La 21 decembrie 2015, lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești
s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăria Fetești cu privire
la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat, că conform hotărârii nr. 2e-762/2008 din 02
septembrie 2008 a Curții de Apel Economice s-a intentat procesul de insolvabilitate
față de Gospodăria Semincieră de Elită Fetești.

A mai afirmat că, conform prevederilor Legii insolvabilității, masa
debitoare a societății insolubile cuprinde toate bunurile debitorului la data
intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele redobândite și recuperate pe
parcursul procesului.

Susține că, la data intentării procesului de insolvență Gospodăria Semincieră de Elită Fetești dispunea de un șir de bunuri imobile asupra cărora nu este confirmat dreptul de proprietate.

Conform normei juridice stabilite de Legea insolvenței, bunurile urmează a fi incluse nemijlocit în masa debitoare, pentru a putea fi înstrăinate în scopul achitării datoriilor față de creditorii.

Menționează, că toate bunurile întreprinderii sunt incluse în bilanțul contabil la data intentării procesului de insolvență a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești.

La intentarea procesului de insolvență au fost inventariate de către comisia de inventariere la care au participat și reprezentanții primăriei inclusiv și primarul localității.

Mai susține, că toate bunurile solicitate pentru recunoașterea dreptului de proprietate au fost anterior sechestrate în scopul achitării datoriei față de bugetul public Național, de către IFS Edineț.

Prin hotărârea Curții de apel Economice nr. 2e-172/2010 din 23 iunie 2010, au fost transmise de Gospodăria Semincieră de Elită Fetești către Primăria Fetești, obiectele de menire sociale aflate la balanța întreprinderii.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț nr. 2-230/11 s-a restituit cererea din partea cotarilor privind excluderea bunurilor date din masa debitoare a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești.

Susține că, majoritatea bunurilor imobile, au fost transmise în folosință fără plată, sub răspundere personală, liderilor agricoli, conform contractelor de locațiune.

Mai indică că, toate bunurile materiale sunt incluse în bilanțul contabil al Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, iar anterior intentării procesului de insolvență IFS Edineț a aplicat sechestrul pe toate bunurile menționate în cerere, în contul achitării datoriilor față de bugetul public național, iar unele bunuri cum ar fi moara, magazinul, au fost realizate și stinse o parte din datorii.

Solicită lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, recunoașterea Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești drept proprietar a tuturor bunurilor invocate în cerere, atragerea în calitate de intervenient accesoriu a IFS Edineț, ca creditor garantat al unor bunuri, pentru confirmarea dreptului de proprietate.

La 20 aprilie 2016 lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând să fie recunoscut Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești drept proprietar a bunurilor și să se confirme dreptul de proprietate asupra a 35 bunuri imobile, incluse în tabel, și anume: grajd de vite nr. 2 (pentru 200 capete) din anul 1968, la prețul de 45 938 lei; grajd de vite nr. 3 (200 capete) din 1967 la prețul de 50 939 lei; grajd de vite nr. 4 (pentru 200 capete) din 1965 la prețul de 76 248 lei; grajd de vite nr. 7 (pentru animale-tineret 216 capete) din 1968 la prețul de 70 248 lei; grajd de viței nr. 6 (pentru 275 capete) din 1967 la prețul de 50 610 lei; grajd de cai (lângă garaj) din anul 1968 la prețul de 32 912 lei; grajd de porci nr. 72 (72 capete) din anul 1951, la prețul de 15 400 lei; bloc de lapte din 1968, la prețul de 21 045 lei; casa veterinară (vechi) din anul 1967, la prețul de 6970 lei; casa specialiștilor din 1969, la prețul de 130 790 lei; clădirea stației

electrice la fermă din anul 1966, la prețul de 3297 lei; depozitul nr. 1 din anul 1968, la prețul de 37 120 lei; depozitul nr. 2 din anul 1968, la prețul de 35067 lei; depozit de concentrate din anul 1959, la prețul de 42 419 lei; cuznița brigadei de tractoare din anul 1959, la prețul de 1500 lei; ghereta din anul 1972, la prețul de 2165 lei; încăpere auxiliară din anul 1989, la prețul de 6 154 lei; depozit de cereale (toc) din anul 1968, la prețul de 32 752 lei; depozit pentru păstrarea cerealelor din 1961, la prețul de 32 128 lei; depozit central (500 tone) din 1961, la prețul de 135 640 lei; depou anti incendiar din 1969, la prețul de 12 970 lei; zemosotoc asfaltat (aria 10800 m.p.) din anul 1981, la prețul de 60 622 lei; toc acoperit din anul 1984, la prețul de 55 500 lei; clădirea moarei vechi din anul 1909, la prețul de 12 967 lei; clădirea stației electrice (ferma) din anul 1964, la prețul de 4794 lei; clădirea de transformatoare - ferma din anul 1966, la prețul de 5882 lei; casa mecanizatorilor din 1975, la prețul de 43 188 lei; uscătorie pentru tutun din anul 1968, la prețul de 35 880 lei; garaj pentru mașini din anul 1970, la prețul de 60 425 lei; secție pentru lemnărit (stolearca) din anul 1991, la prețul de 6552 lei; șopron pentru tehnica agricolă din anul 1980, la prețul de 34 650 lei; sarai pentru uscarea tutunului din anul 1964, la prețul de 42458 lei; loc de acumulare a deșeurilor fermei nr. 2 din anul 1968, la prețul de 918 lei; loc de acumulare a deșeurilor ferma nr. 3 din anul 1968, la prețul de 918 lei; loc de acumulare a deșeurilor fermei nr. 4 din anul 1968, la prețul de 918 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016 s-a respins cererea lichidatorului Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, Ion Vicol privind constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de proprietate a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești în proces de faliment asupra a 35 de bunuri imobile: grajd de vite nr. 2 (pentru 200 capete) din anul 1968, la prețul de 45 938 lei; grajd de vite nr. 3 (200 capete) din 1967 la prețul de 50 939 lei; grajd de vite nr. 4 (pentru 200 capete) din 1965 la prețul de 76 248 lei; grajd de vite nr. 7 (pentru animale-tineret 216 capete) din 1968 la prețul de 70 248 lei; grajd de viței nr. 6 (pentru 275 capete) din 1967 la prețul de 50 610 lei; grajd de cai (lângă garaj) din anul 1968 la prețul de 32 912 lei; grajd de porci nr. 72 (72 capete) din anul 1951, la prețul de 15 400 lei; bloc de lapte din 1968, la prețul de 21 045 lei; casa veterinară (vechi) din anul 1967, la prețul de 6970 lei; casa specialiștilor din 1969, la prețul de 130 790 lei; clădirea stației electrice la fermă din anul 1966, la prețul de 3297 lei; depozitul nr. 1 din anul 1968, la prețul de 37 120 lei; depozitul nr. 2 din anul 1968, la prețul de 35067 lei; depozit de concentrate din anul 1959, la prețul de 42 419 lei; cuznița brigadei de tractoare din anul 1959, la prețul de 1500 lei; ghereta din anul 1972, la prețul de 2165 lei; încăpere auxiliară din anul 1989, la prețul de 6 154 lei; depozit de cereale (toc) din anul 1968, la prețul de 32 752 lei; depozit pentru păstrarea cerealelor din 1961, la prețul de 32 128 lei; depozit central (500 tone) din 1961, la prețul de 135 640 lei; depou anti incendiar din 1969, la prețul de 12 970 lei; zemosotoc asfaltat (aria 10800 m.p.) din anul 1981, la prețul de 60 622 lei; toc acoperit din anul 1984, la prețul de 55 500 lei; clădirea moarei vechi din anul 1909, la prețul de 12 967 lei; clădirea stației electrice (ferma) din anul 1964, la prețul de 4794 lei; clădirea de transformatoare - ferma din anul 1966, la prețul de 5882 lei; casa mecanizatorilor din 1975, la prețul de 43 188 lei; uscătorie pentru tutun din

anul 1968, la prețul de 35 880 lei; garaj pentru mașini din anul 1970, la prețul de 60 425 lei; secție pentru lemnărit (stolearca) din anul 1991, la prețul de 6552 lei; șopron pentru tehnica agricolă din anul 1980, la prețul de 34 650 lei; sarai pentru uscarea tutunului din anul 1964, la prețul de 42458 lei; loc de acumulare a deșeurilor fermei nr. 2 din anul 1968, la prețul de 918 lei; loc de acumulare a deșeurilor ferma nr. 3 din anul 1968, la prețul de 918 lei; loc de acumulare a deșeurilor fermei nr. 4 din anul 1968, la prețul de 918 lei.

La 01 septembrie 2016, BC „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că, cu hotărârea instanța de insolvabilitate din 02 iunie 2016 a făcut cunoștință, abia la 24 august 2016, deoarece nu i-a fost expediată.

Indică că, consideră neîntemeiată hotărârii instanței de insolvabilitate deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor procedurale, în cazul în care nu a fost înștiințat despre data și locul examinării pricinii, necâtând la faptul că este inclus în lista creditorilor garantați.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului, instanța de recurs constată că, la 02 iunie 2016, Curtea de Apel Bălți a pronunțat hotărârea contestată prin prezentul recurs, prin care a respins cererea lichidatorului Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, Ion Vicol privind constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de proprietate a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești în proces de faliment asupra a 35 de bunuri imobile.

Tot, materialele cauzei denotă că, instanța de apel a expediat la 09 iunie 2016 în adresa participanților la proces copia hotărârii, însă nu a expediat-o și în adresa creditorului BC „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, astfel, instanța de recurs consideră recursul declarat la 01 septembrie 2016, împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016, că este depus în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvabilității.

Iar, în conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile și cu cele ale prezentei legi.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Edineț a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvență în privința Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, din motivul incapacității de plată a restanței la bugetul public național în mărime de 1 071 633 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 04 iunie 2008 s-a admis cererea introductivă a fost admisă spre examinare, în funcție de administrator provizoriu fiind desemnat Igor Cernei, care a fost obligat să întocmească și să prezinte instanței raportul privind existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvență.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 02 septembrie 2008 s-a intentat procesul de insolvență în privința Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești și numit Igor Cernei în calitate de administrator al insolvenței.

La 21 decembrie 2015, lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăria Fetești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

La 20 aprilie 2016 lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând să fie recunoscut Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești drept proprietar a bunurilor și să se confirme dreptul de proprietate asupra a 35 bunuri imobile.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016 s-a respins cererea lichidatorului Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, Ion Vicol privind constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de proprietate a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești în proces de faliment asupra a 35 de bunuri imobile.

În motivarea soluției date, instanța de insolvență a menționat că la materialele cauzei lipsește suportul probator care ar confirma circumstanțele și obiecțiile invocate în susținerea pretențiilor.

Reținând, totodată că, actul de inventariere a bunurilor din 15 aprilie 2016 nu poate fi admis în calitate de probă pentru că nu este contrasemnat de toți membrii comisiei și anume lipsește semnătura reprezentantului Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Edineț.

De asemenea instanța de insolvență a mai reținut că, acest înscris nu demonstrează că aceste bunuri se află la balanța contabilă a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, pentru că, însăși din intitularea propriu zisă reiese, că bunurile anterior au aparținut Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești.

Analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În susținerea opiniei enunțate, se mai reține că, în conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolvență temeinic și legal a respins cererea lichidatorului Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, Ion Vicol privind constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de proprietate a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești în proces de faliment asupra a 35 de bunuri imobile.

Mai mult ca atât, la caz, relevante sunt și prevederile art. 320 alin. (1) și alin. (2) Codul civil, conform căruia, dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate.

În conformitate cu art. 321 alin. (2) Codul civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

În acest context, Colegiul reține că, la materialele dosarului nu au fost anexate careva acte, care ar confirma că lichidatorul Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești, Ion Vicol este îndreptățit de a cere constatarea faptului cu valoare juridică de recunoaștere a dreptului de proprietate a Gospodăriei Seminciere de Elită Fetești în proces de faliment asupra a 35 de bunuri imobile.

De asemenea, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului, precum că instanța de insolvență la emiterea hotărârii nu a atras în proces BC „Banca de Economii” SA în proces de insolvență, nu a citat banca la examinarea cererii, necățînd la faptul că banca este inclusă în tabelul creditorilor garanțați, deoarece din materialele cauzei și argumentele recurentului nu este cert în ce măsură drepturile creditorului garantat sunt afectate, în cazul în care interesele acestuia în cadrul procesului de insolvență sunt reprezentate de adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor.

În susținerea opiniei date, se rețin prevederile art. 53 alin. (1) – (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că, în cadrul derulării procedurilor de insolvență, interesele tuturor creditorilor sunt reprezentate de adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, instituite în baza prezentei legi. Din momentul admiterii cererii introductive spre examinare, creditorii nu mai pot solicita debitorului executarea creanțelor în mod individual. Toate acțiunile

împotriva debitorului sunt exercitate în numele creditorilor de către adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede în mod expres exercitarea dreptului de către creditor în mod individual.

Iar, conform art. 53 alin. (3) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, îndreptățit să participe la procedurile de insolvență este acel creditor care a formulat și care și-a validat, total sau parțial, o cerere de înaintare a creanței prin includere în tabelul definitiv al creanțelor și care are dreptul de a participa și de a vota la adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de restructurare, de a fi desemnat în calitate de membru al comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din restructurarea debitorului sau din lichidarea masei debitoare, de a fi informat sau notificat cu privire la desfășurarea procedurilor și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs consideră că, în speță prin neinformarea creditorului BC „Banca de Economii” SA în proces de insolvență pentru participarea în instanța de insolvență nu i se îngăduiesc aceste drepturi.

Sub acest aspect, afirmațiile recurentului precum că hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată din motivul neinformării despre data ședinței a BC „Banca de Economii” SA în proces de insolvență, nu sunt argumentate și întemeiate.

Reieșind din cele relatate, și având în vedere faptul că hotărârea instanței de insolvență este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Banca Comercială „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni în proces de lichidare.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2016, în pricina civilă intentată la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Edineț privind intentarea procedurii de insolvență față de Gospodăria Semincieră de Elită Fetești.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Galina Stratulat